

Който обича жена си, носи гюжюка на гърба си

Имало едно време един циганин, музикант, който бил много беден. Циганинът имал многодетно семейство и си бил направил къщичката на края на гората. Един ден царят излязъл на лов с придворните си. Започнало да се стъмва обаче, а той бил все още далеч от двореца. Решил да намери някъде място и да пренощува в гората. Видял в далечината малка светлинка – гледа една къщичка край гората. Прозорчето и свети. Наближил той и се послушал, а от вътре – смях, веселие; погледнал – калабальк деца... „Е, рекъл си, тази вечер тук ще пренощувам. Така преоблечен като ловджия никой няма да познае, че аз съм царят“. Почукал на вратата – отворили му. Показал се стопанинът – бедният циганин и щом видял непознатия гост веднага рекъл:

– Заповядай, добре дошъл. Ние тъкмо вечеряхме – ела и сподели трапезата ни.

– Аз съм ловец. Закъснях, ще мога ли да нощувам у вас тази вечер?

– О, разбира се, заповядай.

Седнали всички на софрата, хапнали. Извадил царят от чантата хубава царска ракия. Засвирил музикантът, а той много хубаво свирел. Пили, хапвали и се веселили цяла вечер. Дошло време да лягат. Целият калабальк деца се натъркалял по земята, че и без туй мястото в бедняшката къщурка било кът, а царят и той с тях.

На сутринта станал и поблагодарил за гостоприемството. На тръгване разкрил царят кой е и казал на стъписаните стопани:

– Ако имаш нужда от нещо, обади ми се и аз ще ти се отблагодаря за това, че ме приюти.

Минало доста време. Един ден събрали се царете от съседните царства да решават важни политически работи. Ама нали тези събирания без веселба не минават, рекли останалите владетели на нашия цар:

– Абе ти в твоето царство толкова ли нямаш музикант, който теб да отсрами, а нас да позабавлява?

Сетил се тогава царят за бедния циганин и пратил хората си да го доведат. Задържал го дълго – няколко седмици. През това време – децата гладни. Зачудила се жената какво да направи, откъде да намери поне малко хляб – глада на децата да зальже. Накрая срам – несрам решила да поиска от бакалина на заем. Той обаче бил хитър и коварен и отдавна заглеждал жената на бедния циганин. Решил, че е настъпил удобният за него момент и ѝ казал: